

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 376/2024-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], t. č. v [REDACTED], proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B4-2T/47/2017 takto

r o z h o d o l :

- Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
- Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

- Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júla 2024 domáha ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom pre účely uplatňovania svojich práv prostredníctvom ústavnej sťažnosti v konaní pred ústavným súdom.
- V ústavnej sťažnosti sťažovateľ namieta postup mestského súdu, ktorý prejednával v prvom stupni pod sp. zn. B4-2T/47/2017 jeho trestnú vec a ktorý mu ani ku dňu podania ústavnej sťažnosti podľa jeho vyjadrenia nedoručil odvolacie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/83/2023 z 22. októbra 2023 (ďalej len „odvolacie rozhodnutie“).

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

- Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej sťažnosti sťažovateľa je námietka sťažovateľa o porušení jeho práv v dôsledku nečinnosti mestského súdu konajúceho v trestnej veci sťažovateľa pod sp. zn. B4-2T/47/2017, ktorý dosiaľ nedoručil sťažovateľovi odvolacie rozhodnutie krajského súdu.

4. Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu sú pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) zohľadňované tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3).

5. Ústavný súd na základe súčinnosti poskytnutej zo strany mestského súdu zistil, že odvolacie rozhodnutie krajského súdu mestský súd sťažovateľovi odoslal 7. augusta 2024.

6. Ústavný súd odkazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu nevyhovie (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

7. S ohľadom na celkovú dobu nečinnosti mestského súdu, predovšetkým však s prihliadnutím na okolnosť, že v čase rozhodovania ústavného súdu bola už popísaná nečinnosť mestského súdu odstránená, keď bolo sťažovateľovi dotknuté odvolacie rozhodnutie odoslané, ústavný súd vyhodnotil zistenú situáciu ako ojedinelý priet'ah, ktorý nedosahuje takú intenzitu, že by bolo možné dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

8. Ústavný súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

III.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

9. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadá, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejmé bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

10. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z časti II tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejmé bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných

predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel.

11. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2024

Peter Molnár
predseda senátu